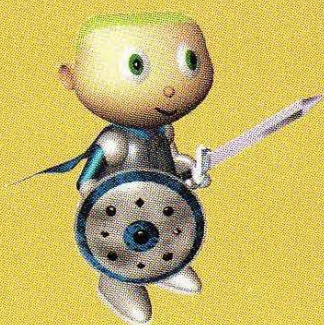

Hoppets Stjärnas skolarbete

Gatubarnen

-angår de oss?

En Starkidsproduktion

Gatubarnen -angår de oss?

Solen håller på att gå upp i den stora staden i Brasilien. Runt om i husen vaknar barn som skall gå till skolan och mammor och pappor som skall till sina arbeten. Barnen sitter vid frukostborden och dricker nypressad juice och äter färskt bröd med god ost.

Mammorna och papporna läser dagstidningen, dricker nybryggt kaffe och går iväg till sina bilar och till bussarna som skall ta dem till deras arbeten.

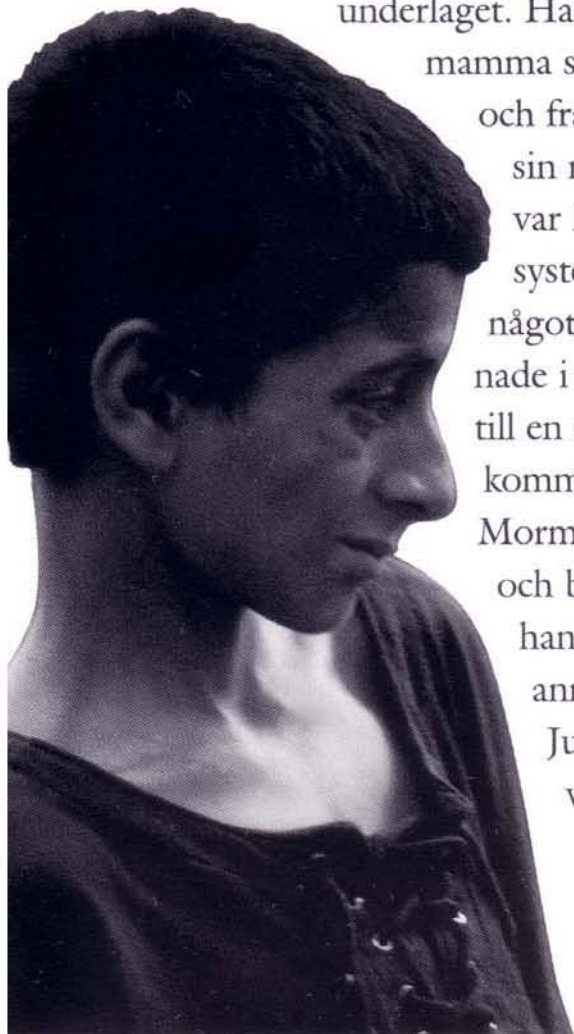
Men i staden finns många, många barn som inte sover i en säng och som inte har någon mamma eller pappa. Barn som sover på en trafikrefug eller i avloppssystemet under gatan. Det är sådana barn som kallas gatubarn.

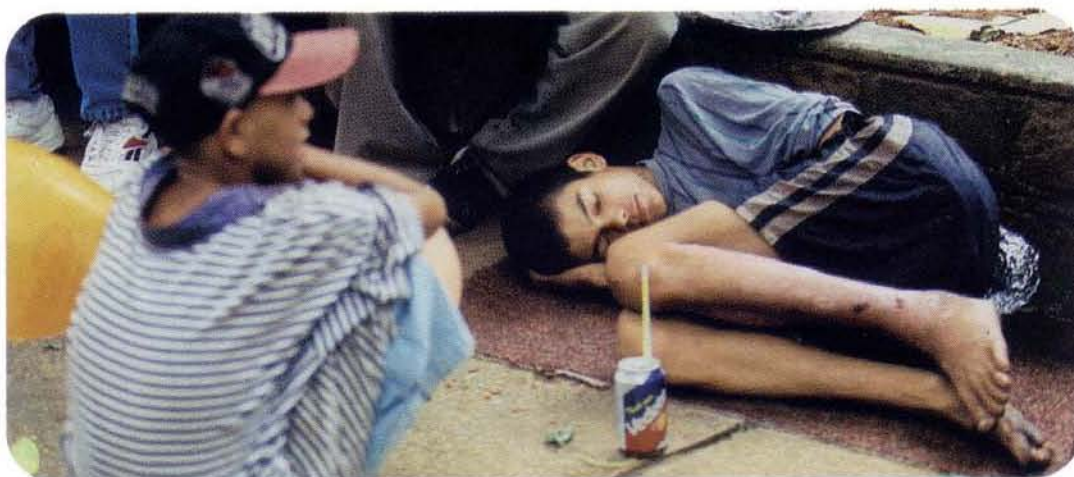
Carlos

Som Carlos. Han vaknar till en ny dag i sitt sovställe, under några buskar i en park. Han känner sig frusen, lite ledsen och sömnig. En gammal tidning är täcke och huvudkudden är ett par trasiga gymnastikskor som han fått av en äldre kille. I natt kom några vilda, hungriga hundar och nosade på honom och då blev han rädd och grät efter mamma. Gråter gör han varje kväll när han försöker somna, men han blir extra ledsen när någon skrämmer honom på natten.

Nu skriker magen efter mat och kroppen känns stel av det hårda underlaget. Han har inget att äta till frukost och ingen mamma som kramar honom och säger god morgon och frågar om han sovit gott. Carlos längtar efter sin mamma men han vet inte var hon finns, det var länge sedan hon lämnade honom och hans syster Maria hos mormor. Hans pappa hade inte något jobb och gjorde inbrott i affärer och hamnade i fängelse. Då flyttade mamma långt bort till en annan stad för att få jobb, hon har aldrig kommit tillbaka. Mormor dog förra året och både Carlos och hans syster har inget annat hem än gatan. Just idag vet han inte var hans syster är.

Luften han andas in är smutsig av alla avgaser från bilarna och bussarna som rusar förbi hans sovplats. Varje dag känner han sig sjuk av den dåliga luften. I bilarna åker de vuxna från stadens fina områden till sina arbeten. Nu har deras barn ätit klart sin frukost och borstat sina tänder och tagit på sig rena kläder för att gå till skolan. Carlos har inte borstat sina tänder sedan han bodde hos mormor. De gamla kläderna som han har på sig är trasiga och smutsiga, han har fått dem av en annan pojke som också bor på gatan. Skorna som är hans kudde, har han på sig på dagarna, fast de är flera nummer för stora.

Mat från soptunnor

Det enda som han tänker på nu är att hitta mat. Han börjar gå runt till soptunnor utanför restauranger och fina hus. Kanske kan han hitta något att stoppa i magen. Ibland kommer hungriga hundar och försöker ta det han hittat och då måste han dela med dem. Borta på torget har andra gatubarn samlats. De stora pojkar-
na har lärt honom att stjäla och tigga i affärerna, så att de kan få något att äta senare på dagen. Eftersom han hjälper till med att stjäla och tigga, hjälper de större pojkar Carlos om någon bråkar med honom.

Carlos springer runt i affärerna och frågar om de har överbliven frukt eller någon mat som ingen velat köpa, som han kan få. En affärsman ger honom gammalt bröd. De flesta affärsägare är trötta på alla gatubarn som kommer varje dag och frågar efter mat. Så de brukar leja poliser eller andra vuxna som kommer och jagar bort barnen med hundar och vapen. Men just idag klarar sig Carlos.

Carlos kan få hjälp

När solen håller på att gå ner går han till sitt sovställe under buskarna i parken. Han tar av sig skorna och lägger sitt huvud på dem och brer över sig tidningen och ett gammalt tyg, som han lyckades hitta idag. Han tänker på allt som hänt idag och magen skriker fortfarande efter mat, som i morse när han vaknade. Han tänker på sin syster och sin mamma och pappa och han blir ledsen. Han tänker på att hundarna kanske kommer i natt igen och då blir han rädd, men Carlos har sprungit så mycket hela dagen för att leta efter mat och hans ben är trötta och till slut somnar han. Nästa dag kanske han kan hitta litet mer mat än idag.

I en del städer finns center dit gatubarnen kan gå och få lite mat och tvätta sig. Där arbetar vuxna som är snälla och tar hand om barnen. En del center har till och med skola så att barnen kan få lära sig läsa och räkna. De får stanna några timmar under dagen. Vissa städer har barnhem där barnen får bo. Men det behövs hela tiden byggas nya barnhem och center för gatubarnen i världen blir fler och fler. Kanske Carlos en dag får komma till något barnhem där snälla vuxna ger honom mat, en skön säng att sova i och tröstar honom när han är ledsen.

Fakta om gatubarnen

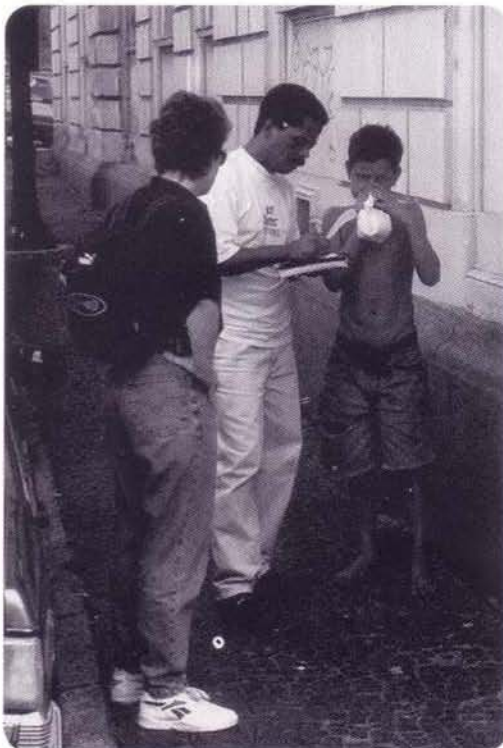
Det finns mellan **100–150 000 000** barn i världen som räknas som gatubarn, enligt FN. De flesta finns i u-länderna, men **alla världsdelar** har gatubarn, även Europa. De delas in i **tre grupper**. En grupp är de som bor hos mamma och pappa men hjälper till att försörja familjen. Den andra gruppen bor mesta tiden hos någon familjemedlem, oftast är pappan i fängelse och barnen har mamma eller någon annan släkting kvar. De bor och arbetar på gatan, men kommer hem någon gång då och då. Den tredje gruppen har det allra värst, de är övergivna av föräldrarna och har ingen vuxen som bryr sig om dem och de lever helt och hållet på gatan.

En stor orsak till att barn blir gatubarn är när det i u-länderna blir missväxt och torka. **Familjer svälter**. Efter ett missväxtår bestämmer sig många för att flytta från den fattiga landsbygden till de stora städerna. De **tror att det finns** många jobb, bra skolor och fina bostäder, men det är inte så. De stora städerna är redan **överbefolkade** och kan inte ta emot alla som kommer dit.

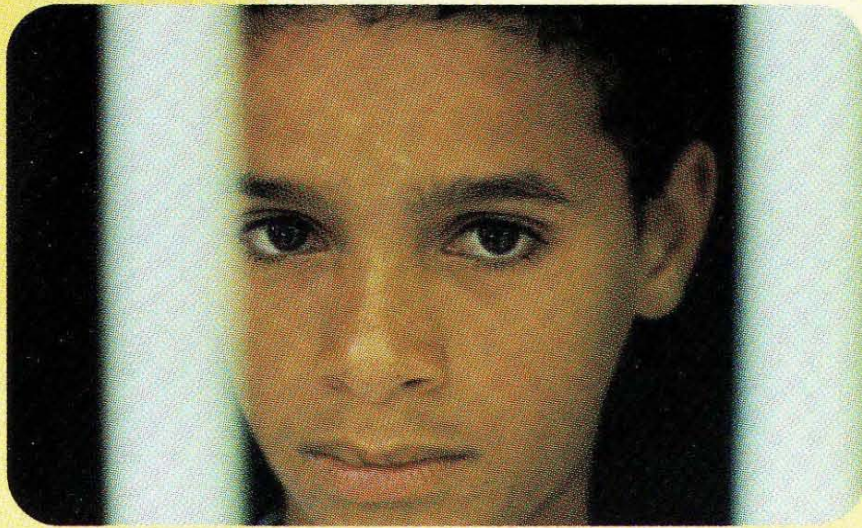
Familjerna från landet kan inte återvända till sina byar så de stannar i städernas **slumområden**. Men där finns inga riktiga hus, ingen elektricitet, inget rinnande vatten. Där finns bara **smuts, hus av kartonger**, sjukdomar och svält. Eftersom föräldrarna inte får jobb och inte kan återvända till sin by, skickas barnen ut på gatan för att hjälpa till med försörjningen. De tvingas **lära sig stjäla och tigga** för att få mat. De kommer hem till mamma och pappa med något de stulit på dagen som familjen kan sälja för att få pengar till mat.

Hoppets Stjärna har arbetat i **mer än 30 år** med att rädda fattiga barn och gatubarn i Sydamerika, Afrika, Asien och Östeuropa. **Vårt mål** är alltid att förhindra barn från att bli gatubarn. Att hjälpa fattiga familjer så att de inte tvingas lämna sina barn att bli tjuvar på gatan eller överge dem helt och hållet. Att hjälpa familjerna så att pappa eller mamma får arbeta med något och kan **försörja familjen**, eller att barnen får gå i skola och lära sig ett yrke så att de kan få egna jobb och försörja sig själva.

Våra medarbetare i de olika länderna finns ute på gatorna och **söker upp barnen** och hjälper dem till de center som vi stöder. Det gäller att **ge familjerna hjälp** så att barnen **aldrig blir gatubarn** och att ge de barn som lever på gatan en chans att komma bort därifrån.

Gatubarnen är oskyddade, otrygga, ledsna och rädda.

De har ingen mat, ingen mamma som tröstar,
inga kläder, ingen kärlek, ingen skola, ingen säng,
ingen kudde, ingen dusch, ingen tvål, ingen toalett,
inget toalettpapper, ingen medicin, inga leksaker,
inga födelsedagspresenter, ingen glass, inget sommarlov.

hoppets stjärna
starofhope.org